

Loreta DIN

«Între Destin și Har există dăruire»

Din dorința de a vorbi despre oameni de suflet și cu suflet, am ales ca protagonistă o persoană despre care se vorbește din ce în ce mai mult în lumea artei și a literaturii contemporane românești, dar și internaționale.

Loreta Din, artist plastic-poet, mi-a atras atenția încă de la prima întâlnire prin comportamentul ei, frumusețea interioară exteriorizată pe chip, cu atitudine și aura care o însoțește emanând bucuria cu care privește și iubește oamenii. Personalitatea ei m-a intrigat, în sensul frumos, am vrut să o cunosc, iar acum împărtășesc cu plăcere povestea unui om care a știut să treacă prin viață frumos, elegant, dar mai ales echilibrat, indiferent de greutățile sau bucuriile destinului. Așa cum mi-a mărturisit, crede în Dumnezeu, în destinul care i-a fost scris, în misiunea pentru care a venit pe Pământ. Nu-mi este greu să vorbesc despre Loreta Din, care se dezvăluie fără ascunzișuri și ocolișuri cu sinceritatea omului mulțumit și împlinit.

S-a născut în Pitești, la data de 13 martie 1966 (mezina familiei Mocioac Aurel și Victoria), într-o familie în care arta s-a moștenit. Tatăl fiind meseriaș în arta tâmplăriei și talentat în pictură, iar mama meșter popular. Copilăria și-a petrecut-o la Negrești - Argeș, despre care vorbește în mod frecvent, amintindu-și cu plăcere și nostalgie viața la țară, alături de frați, părinți și de prieteni pe care îi poartă în suflet, care o încurajează și o susțin.

Creativitatea a fost un mod de viață în familia lor, tatăl a contribuit la dezvoltarea talentului moștenit, Har Divin pentru ea și fratele mai mare, de asemenea pictor, pilot, iar sora a moștenit-o pe mama.

Studiile, apoi profesia în domeniul explorărilor și prospecțiunilor geologice, nașterea fiicei ei (unicul copil) și alte obligații au determinat-o să lucreze foarte puțin pe plan artistic.

La vârsta de 30 de ani hotărăște să plece din țară. Din nou Destinul și-a spus cuvântul. Hotărârea de a merge în Grecia a fost o întorsătură a deciziei luată pe moment, alegerea inițială fiind de fapt Canada. Și așa, jumătate din viață a petrecut-o în Atena - Grecia, țară despre care vorbește frumos și cu recunoștință, „Țara ei adoptivă” unde se întoarce cu plăcere la locuința care o așteaptă plină cu

amintiri. Distanța și dorul de familie și de țară sunt greu de suportat pentru un om sensibil, așa că, la îndemnul fiicei sale și încurajată de soț, s-a refugiat într-o lume frumoasă, a imaginației și culorilor pe pânză. Harul n-o părăsise, însă munca, exercițiul și studiul au ajutat-o să aprofundeze noi cunoștințe.

Pictura a devenit pentru Loreta o necesitate la vârsta de 32 de ani, iar de atunci și-a creat un adevărat Univers în care pătrunde aproape zilnic. Nu spera nimic, nu aștepta nimic, picta cu pasiune, era terapie prin culoare, terapia sufletului ei. «Dumnezeu lucrează prin oameni, probabil sosise momentul să trec la un alt nivel de dificultate. Într-o zi, o prietenă îmi încredințează să-i realizez portretul. Prima mea mare provocare. Până atunci lucrasem doar din imaginație, flori și peisaje, fără reproduceri, fără portrete. Acesta a fost examenul maturității mele în pictură» – mărturisește Loreta Din, cu emoție și sensibilitate, iar de atunci portretele au devenit marea ei iubire. Mai târziu a devenit profesor voluntar la una dintre asociațiile românești din Atena, unde picta alături de copiii românilor, colaborare care i-a deschis noi orizonturi.

În 2018 organiza prima expoziție personală, „Obiceiuri și tradiții românești”, la Atena - Grecia, cu ocazia Zilei românilor de pretutindeni.

Același Destin, al ei, pe care l-a urmat cu credință, îi arăta la sfârșitul anului 2018, că a sosit momentul repatrierii. Și-a pus în bagaj cărțile, picturile și câteva lucruri personale, apoi a părăsit locuința în care își petrecuse aproape jumătate din viață, devenind casă de vacanță. Un nou început, un nou capitol. După cum ați observat în această dezvăluire, nu amintesc nimic despre obstacolele și suferințele omenești prin care a trecut. Nu dorește acest lucru și îi respect dorința. Acomodarea nu a fost deloc ușoară, se simțea la fel de străină, acum însă, în țara ei. Lucrările plastice trimise de la Atena, așteptau în cutii să fie expuse, de această dată în orașul ei, pentru publicul de acasă. Lucru care n-a fost ușor de realizat.

După doi ani găsește înțelegere din partea Domnului Doctor în Sociologie Sachelarie Octavian Mihail, managerul Bibliotecii Județene Dinicu Golescu, în incinta căreia organizează prima expoziție personală în România, „Universul meu”. Exponatele, 70 la număr, cuprindeau mai multe categorii, cum de altfel le-a și expus, copii și flori, peisaje și portrete. Deja stabilea data următoarei expoziții în aceeași instituție de cultură argeșeană, care avea ca temă „Flori de primăvară”. În februarie 2022, simezele erau înflorite de lucrările artistei și nu numai, pe postamente special amenajate a expus 120 de picturi în miniatură (12/10 cm) și 80 de lumânări ornamentale, executate prin tehnica decupaj, reprezentând flori. Lucrări-unicat realizate într-o perioadă de numai două luni și jumătate. Am întrebat-o cum de a reușit. «Simplu. Întotdeauna lucrez cu Dumnezeu, El îmi dă inspirație și putere!»

Activitate literară

În luna martie a aceluiași an, îndrăznește și mai cere Creatorului Divin ceva, ceva care să-i împlinească exprimarea, nu știa ce, dar era convinsă că prin pictură nu poate exprima totul. Nu își amintește cum, când și unde i-au venit în minte versuri. Nici versurile acelea nu și le amintește, parcă a fost o revelație, o transă și de atunci scrie zilnic poezie. Predomină poezia de iubire, însă are Har, inspirație și înțelepciune și pentru poeziile creștine, patriotice, filozofice, fabule, aforisme etc.

Volume publicate

În decembrie 2021 editează **primul volum de poezii „Te voi iubi la fel, mereu”**. În anul 2022, luna ianuarie, organizează la Centrul Cultural Pitești (a cărui colaboratoare devenise), expoziție personală și lansarea volumului, primește invitația de a publica în Revista „Cuvântul Argeșean”, revistă a Ligii Scriitorilor Români, filiala Argeș, dar și primirea în Ligă de către Domnul Președinte Poet Dr. Adrian Mitroi.

În februarie editează **cel de-al doilea volum de poezii „Vals”**, iar în luna martie organizează dublă lansare și expoziție personală la Atena - Grecia.

În iunie, după o colaborare lunară, timp de un an, în emisiunea Domnului Valentin Uruc, Doamna Carmen Elena Salub, Directorul Centrului Cultural Pitești, îi încredințează primul proiect personal „Suflet pe Rime și Nuanțe”, iar în august cel de-al doilea proiect „Pasiune și Creație”, în cadrul căruia a organizat prima expoziție de grup.

În doar câteva luni reușește să pregătească 30 de lucrări pentru expoziția din octombrie, la Biblioteca Națională din București, „Suflet pe Nuanțe”, dar și **cel de-al treilea volum de poezii „Suflet pe Rime”**, a cărui lansare a avut loc împreună cu vernisajul expoziției. Eveniment în cadrul căruia am vorbit despre creațiile Loretei Din, atât literare, dar și artistice, alături de alte personalități în domeniu. Nu am dorit să întrerup acest șir de reușite, însă simultan a participat fizic la cinacluri literare, a publicat în reviste literare și artă, antologii, dar și la cinacluri literare și expoziții internaționale în mediul online, de unde a primit nenumărate diplome și premii.

Are în lucru un roman de dragoste, despre care nu ne dezvăluie încă prea multe amănunte. În tot acest timp n-a încetat să picteze, să scrie poezii, să realizeze coperti de cărți și reviste, să publice. Așa că, în martie 2023, vede lumina tiparului **cel de-al patrulea volum de poezii „Nu mă opri!”**, a cărui prefață am scris-o cu mare plăcere și responsabilitate asumată. În luna aprilie organizează la Atena expoziție personală și dublă lansare pentru volumele „Suflet pe Rime și Nu mă opri”, însă n-au lipsit de la eveniment nici primele două volume.

O ascultam cu admirație, recunosc uimită, cum îmi povestea cu modestie despre toate aceste realizări. Mă privea în ochi cu bucurie și recunoștință față de Dumnezeu! Încercam să îmi amintesc o altă persoană, ființă umană, care a realizat atât de multe într-un timp atât de scurt. O întreb cu respect, pentru că nu aș fi dorit s-o întrerup: «Cum ai reușit?» «Muncind zile și nopți, de cele mai multe ori cu pauze mici pentru masă și odihnă. Intercalam creațiile, când oboseam scriind, încercam să mă relaxez pictând și invers. Era doar o iluzie, ochii mei erau permanent injectați de la monitor și mirosul vopselelor. Dar am reușit, pentru că am lucrat în echipă. Dumnezeu, cel care mi-a dat Har și putere, eu eram aceea care așterneam pe pânză sau vers inspirația Divină și prietena mea din copilărie, Doamna Elena Dosan, care s-a ocupat de la început de tehnoredactare și corectură, căreia îi datorez recunoștință, mulțumiri și succesul.»

Ar fi foarte multe de spus despre artista-poetă Loreta Din, despre proiectele viitoare, **romanul în lucru**, expoziția cu lucrări abstracte pe care o pregătește, **volumul al 5-lea de poezii** și multe altele. Dar toate la timpul potrivit.

Am întrebat-o la final «Ce urmează?» «Nu știu! Întotdeauna am două trei proiecte în lucru, le voi finaliza în ordinea stabilită de EL. Niciodată nu renunț la ideile care îmi vin, notez totul, iar apoi, în funcție de inspirație și timp revin asupra lor. Prin tot ceea ce fac, dăruiesc iubire, iubire pe care o primesc la rândul meu! Îmi urmez Destinul, acum am înțeles misiunea mea pe Pământ, misiune pentru care muncesc și dedic foarte mult.»

Motivele pentru care am ales să scriu despre îndrăgita artistă și poetă Loreta Din sunt multe, concluzia este a dumneavoastră. Sunt sigură că se va vorbi mult timp despre creațiile ei.

Extrase din operă

Primul nostru vals

Îmi amintesc...Da... Era iarnă.
Timid m-ai invitat la dans
La brațul tău spre ring pășeam,
Pluteam în primul nostru vals.
M-am simțit atunci aleasa ta, regină!
Mă-ndrăgosteam pe ritm de vals,
Eram priviți,dar tu visai cu mine
Îmi conduceai ușor pașii în dans.
Plutea cu noi întreaga sală,
Nici nu vedeam alte perechi în dans,
Mâna dreaptă îmi petrecea mijlocul
Iar cu cea stângă mă purtai în vals.
Din ochi nu m-ai scăpat o clipă,
Ritmul încetase și ne-am oprit din dans.
Cu reverență mi-ai sărutat o mână
Eliberându-mă din primul nostru vals.

Valsul toamnei

Valsul visului de toamnă
Mângâiere suntem
În freamăt de toamnă,
Izvorul nesecat
De dor arămiu.
Ne regăsim visarea ,
Iubirea ,candoarea ,
Tumult de dorințe
În sângele viu .

Unduire suntem
De frunze obosite,
Desprinse pe trupuri
De dorință ude.
În dans mă cuprind
Petale învăluite,
Ce-mi lasă pe umeri
Săruturi tandre, nude.
Valsăm pe ritmul
Șuierat de vânt,
De toamna în strai
Ruginiți,plutim vrăjiți
De pasul știut.
Îmbrățișați dansăm
Pe frunze căzute
Cu strigătul mut.
Pe-o frunză valsează
Două raze.
Uitate în apus târziu
din vară,
Tu mă dezmierzi,
Îmi amețești trăirea,
Dansăm desculți,visăm
La ceas de seară !

Profil realizat de către **Doina BÂRCĂ**, poet și jurnalist